

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake de beroepschriften van X en Y, hierna te noemen appellanten, van 28 augustus 2012, tegen het besluit van de examencommissie van Tilburg Law School (TLS) van 18 juli 2012 om appellanten het cijfer 5 toe te kennen voor de herkansing van het paper van het vak Strafrechtsvergelijking.

In reactie op de uitnodiging van het College van Beroep voor de Examens, om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn, heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, op 20 september 2012 laten weten dat een poging tot minnelijke schikking gefaald heeft.

Op 18 oktober 2012 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van de beroepen, die met toestemming van partijen, gevoegd behandeld zijn. Daarbij zijn appellanten verschenen in persoon. Namens verweerster verschenen B en C. Tijdens de zitting zijn appellanten en verweerster in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellanten geven in hun beroepschrift aan dat zij beroep instellen tegen het cijfer dat hen is toegekend voor het vak Strafrechtsvergelijking. Allereerst geven zij aan dat het vak bestond uit een groepspaper en een schriftelijk tentamen. In de syllabus was aangegeven dat de cijfers gecompenseerd mochten worden, terwijl dit later door de docente is gewijzigd, waardoor voor het paper minimaal een 6 moest worden gehaald. Ter zitting gaven appellanten aan dat deze wijziging bij aanvang van het vak bekend is gemaakt en dat hun beroepschrift niet daartegen is gericht. Hun beroepschrift is gericht tegen de onvoldoende die zij hebben gehaald voor het groepspaper, omdat zij niet voldoende feedback hebben gekregen bij de eerste tentamengelegenheid. Appellanten hadden voor de eerste tentamengelegenheid een 5 gehaald. Appellanten zijn naar de inzage geweest. Op het beoordelingsformulier stond slechts de opmerking 'verklaring te mager'. Aangezien appellanten niet snapten wat hiermee bedoeld werd, wilden zij graag een nadere toelichting van de docente. Volgens appellanten was de docente van het vak erg geïrriteerd. Zij antwoordde dat appellanten zelf moesten uitzoeken waarom de verklaring te mager was, omdat dat dat tenslotte van een academische student mag worden verwacht. Appellanten hebben vervolgens hulp gevraagd aan een medestudent die een hoog cijfer had gehaald. Daarna zijn ze aan de slag gegaan met het herschrijven van het paper voor de herkansing. Appellanten stellen zich op het standpunt dat er een inzage is geweest, maar in hun ogen heeft er geen nabespreking plaatsgevonden zoals bedoeld in artikel 4.11 lid 2 van de Onderwijs- en Examenregeling van de eenjarige masteropleidingen van TLS 2011-2012, verder te noemen de regeling. Ter zitting geven appellanten aan dat er wel een spreekuur is ingelast voor mensen die nog vragen hadden. Dit spreekuur werd echter pas 3 dagen voor het inlevermoment van het verbeterde paper gehouden, hetgeen voor appellanten te laat was, omdat zij het paper toen al af hadden. Zij zijn daarom ook niet op het spreekuur aanwezig geweest.

Appellanten geven aan dat op 18 juli 2012 het cijfer van de herkansing bekend is gemaakt. Appellanten haalden wederom een onvoldoende. Dit verbaasde hen, omdat zij 'de verklaring' verder hadden aangevuld. Appellanten hebben het beoordeelde paper opgehaald en verbaasden zich over het commentaar op het beoordelingsformulier. Dit commentaar was nog magerder dan de eerste keer, het gaf geen inhoudelijke redenen aan en er werd commentaar gegeven op de punten waarvoor ze de eerste keer al een voldoende hadden en waar niets aan veranderd was.

Die ochtend werd volgens appellanten gecommuniceerd dat er 's middags een mogelijkheid tot inzage zou zijn van de herkansing. Appellanten hebben de docente per e-mail laten weten dat zij die middag niet meer aanwezig konden zijn. Naar aanleiding van die e-mail heeft de docente appellanten uitgenodigd voor een gesprek. De docente heeft daaropvolgend uitgebreidere feedback gegeven op het paper van appellanten. Appellanten stellen zich op het standpunt dat de docente deze uitgebreide feedback reeds bij de eerste versie had moeten geven. Als de docente dat had gedaan, hadden ze een eerlijke kans gehad om hun paper te verbeteren en zouden ze nu alsnog een voldoende hebben gehad. Appellanten zijn van mening dat ze geen volwaardige, eerlijke, tweede tentamen gelegenheid hebben gehad. Ter zitting hebben appellanten aangegeven dat zij geenszins twifelen aan het beoordelingsvermogen van de docente. Zij willen daarom alsnog een volwaardige, eerlijke herkansing. Tot slot verwijzen appellanten naar uitspraak 400 uit het jaar 2008 van het college, waarin een beroepschrift over een gelijk geval volgens hen gegrond is verklaard.

Verweerster geeft aan dat het haar bevreemdt dat appellanten niet naar de extra inzage van 3 juli 2012 zijn geweest, als zij het door de docente gegeven commentaar niet begrepen en appellanten in hun ogen bij de reguliere inzage op 12 juni 2012 niet voldoende toelichting hebben ontvangen. Verweerster benadrukt dat de inzage van 3 juli een *extra* inzage moment was. Deze extra inzage was georganiseerd, omdat er zoveel studenten waren met vragen, dat het ondoenlijk was om met iedere student een individuele afspraak te maken. Studenten zijn daarom op 3 juli in de gelegenheid gesteld om hun specifieke vragen te stellen. Die extra inzage kon helaas niet eerder worden ingepland dan drie dagen voor de deadline, wegens verplichtingen van de docente in het buitenland. Verweerster merkt bovendien op dat er geen extra toelichting mogelijk was op het commentaar dat op het beoordelingsformulier was gegeven. Het commentaar luidde dat de verklaring te mager was. 'De verklaring' is een van de vier punten van het 4-punten stappenplan waaraan tijdens het onderwijs en in het studiemateriaal meer dan voldoende aandacht is besteed. Een uitvoerige uitleg over waarom de verklaring te mager is, geeft de oplossing weg. Als studenten bij de herkansing willen slagen, zullen zij moeten laten zien dat zij over voldoende kennis en inzicht beschikken met betrekking tot het onderdeel 'de verklaring'. Studenten moeten daarom zelfstandig uitzoeken wat er in eerste instantie schortte aan dat onderdeel.

Met betrekking tot de opmerking van appellanten dat er commentaar kwam op onderdelen waarvoor zij al eerder een voldoende hebben gehaald, merkt verweerster op dat dat kan gebeuren, omdat zij de herkansingsversie in zijn geheel bekijkt. Het kan zijn dat er specifiek commentaar gegeven wordt op onderdelen dat niet eerder is gegeven. Dit heeft echter niet tot een ander oordeel geleid over die andere onderdelen. Met betrekking tot het onderdeel 'de verklaring' heeft de docente geconcludeerd dat het onderdeel bij de herkansing wederom onvoldoende is gemaakt. Aangezien appellanten per e-mail hadden aangegeven dat zij niet bij de inzage van 18 juli 2012 aanwezig konden zijn, heeft de docente, mede door de toon van de e-mail, besloten om een gesprek aan te gaan met studenten. Tijdens dat gesprek heeft zij uitgebreid toegelicht waarom 'de verklaring' te mager was. Dit heeft ze vervolgens ook nog verder uitgewerkt op het formulier. Verweerster merkt op dat deze toelichting nooit zou zijn gegeven bij de eerste beoordeling. Als deze toelichting in eerste instantie al zou zijn gegeven, zouden appellanten een voldoende voor de herkansing min of meer cadeau hebben gekregen. Verweerster is daarom van mening dat appellanten bij de herkansing zelfstandig moesten uitzoeken waarom 'de verklaring' te mager was. Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Artikel 7.61 lid 2 Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld terzake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de onderhavige beslissing heeft kunnen komen.

Het college constateert dat appellanten beroep hebben ingesteld tegen de beoordeling van de herkansing van het groepspaper. Daarbij stellen appellanten niet dat de herkansingsversie ten onrechte met een onvoldoende is beoordeeld, wel stellen appellanten dat er geen sprake was van een volwaardige, eerlijke, tweede tentamengelegenheid. Appellanten zijn het daarom oneens met het toegekende cijfer.

Het college overweegt dat op basis van artikel 4.1 van de regeling twee tentamengelegenheden per jaar moeten worden geboden. Daarnaast is in artikel 4.11 lid 1 van de regeling – onder andere - bepaald dat een student uiterlijk op de zestiende werkdag nadat het tentamen is afgenomen en in ieder geval vóór de volgende tentamengelegenheid, in staat wordt gesteld zijn tentamen in te zien. De inzage vindt plaats op een door de examinator te bepalen plaats en tijdstip. De examinator kondigt plaats en tijd van de inzage aan op het tentamen of maakt met de desbetreffende studenten een afspraak voor de inzage. Bij de inzage kan de student kennisnemen van de vragen en de opdrachten van het betreffende tentamen en de normen aan de hand waarvan de beoordeling heeft plaatsgevonden. Daarnaast bepaalt artikel 4.11 lid 2 dat als tijdens de inzage blijkt dat een student een nadere toelichting behoeft, de student ter plekke een afspraak kan maken voor een individuele nabespreking. De individuele nabespreking vindt in elk geval plaats voor de volgende tentamengelegenheid.

Het college constateert dat appellanten hun groepspaper na de eerste gelegenheid hebben kunnen inzien en dat studenten daarbij een kopie hebben ontvangen van het door de docente ingevulde beoordelingsformulier, waaruit blijkt aan de hand van welke normen de beoordeling heeft plaatsgevonden. Ieder onderdeel op het beoordelingsformulier is door de docente voorzien van feedback. Het college constateert dat door de docente alle studenten - vóór de deadline van de herkansing van het paper - in de gelegenheid zijn gesteld om tijdens een extra spreekuur hun vragen te stellen aan de docente. Aan appellanten is derhalve door de docente de gelegenheid geboden voor een individuele nabespreking. Daar komt nog bij dat appellanten de docente tijdens het reguliere inzage moment ook al hebben gesproken over de gegeven feedback. Het college overweegt voorts dat het verweerster kan volgen in haar redenering dat studenten zelfstandig moeten uitzoeken waarom 'de verklaring' te mager was. Gezien de opmerking van verweerster dat 'de verklaring' een belangrijk onderdeel is van de cursus dat in de syllabus en tijdens de colleges uitgebreid aan bod is geweest en gezien het feit dat het paper is bedoeld om te toetsen of studenten voldoende kennis, inzicht en vaardigheden hebben met betrekking tot het vak Strafrechtsvergelijking, acht het college het voorstelbaar dat het geven van te uitgebreide feedback het goede antwoord min of meer 'weggeeft'. Het college ziet derhalve geen ruimte voor het oordeel dat docente zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellanten zelf moesten uitzoeken waarom 'de verklaring' te mager was.

Het college neemt daarbij in aanmerking dat de studenten bij de tweede gelegenheid het eerder gemaakte paper mogen aanvullen en verbeteren en niet een geheel nieuwe paper hoeven te schrijven.

Ook na afloop van de tweede tentamen gelegenheid ziet het college niet in dat de docente onrechtmatig zou hebben gehandeld. Hoewel uit het eerste beoordelingsformulier naar aanleiding van de herkansing niet is aangegeven of de verschillende onderdelen al dan niet voldoende waren, heeft de docente dit in de ogen van het college voldoende hersteld in en naar aanleiding van het gesprek dat zij met appellanten heeft gevoerd. Daarbij is aan appellanten in verband met het leerproces alsnog uitvoerig toegelicht waarom de verklaring te mager was. Tevens heeft de docente op het formulier alsnog per onderdeel aangegeven of ze al dan niet voldoende zijn gemaakt. Wat betreft de opmerking van appellanten dat op het beoordelingsformulier nieuwe opmerkingen staan bij onderdelen die niet zijn gewijzigd, overweegt het college dat het verweerster kan volgen in haar redenering dat de herkansing opnieuw volledig wordt beoordeeld en dat het dan kan zijn dat er opmerkingen worden gemaakt die eerder niet zijn gemaakt. Het college overweegt dat het dit voorstelbaar vindt, zolang dat niet tot een andere beoordeling leidt. Het college overweegt dat het paper van appellanten uiteindelijk met een onvoldoende is beoordeeld, omdat 'de verklaring' nog steeds niet voldoet aan de eisen die de docente daaraan heeft gesteld, hetgeen vanaf het eerste moment van beoordeling aan appellanten is teruggekoppeld.

Met betrekking tot het beroep dat appellanten doen op uitspraak 400 uit het jaar 2008, is het college van mening dat er weliswaar overeenkomst lijkt te bestaan met de genoemde uitspraak. Het college is echter van mening dat de zaken onvergelykbaar zijn, omdat er bij appellanten in de ogen van het college, gelet op bovenstaande, geen sprake was van geen begeleiding bij het leerproces.

Het college ziet geen aanleiding om te oordelen dat er niet twee volwaardige tentamen gelegenheden zouden zijn aangeboden. Ook anderszins ziet het college geen ruimte voor het oordeel dat verweerster in redelijkheid niet tot onderhavig besluit heeft kunnen komen. Het college is van mening dat de bestreden beslissing rechtmatig tot stand is gekomen.

Het college oordeelt derhalve het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 18 oktober 2012 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.